

ten afgivet af udvalget den 22. maj 1964 (Folketingstidende tillæg B folketingsåret 1963-64 spalte 1000).

Forslagene om ny §§ 2 C og 9 A i ligningsloven tager sigte herpå.

For de personer, der *bevares bopæl her i landet* under ophold i Grønland, er det tanken at praktisere de gældende skattepligtsregler som hidtil, og forslaget berører altså for så vidt ikke disse personer.

For de personer, der tager ophold i Grønland *uden at bevare bopæl her i landet*, og som ved udrejsen er fuldt skattepligtige her i landet, går forslaget ud på, at de skal være skattepligtige her i landet, indtil opholdet i Grønland har været to år eller derover, alene afbrudt af sædvanlige ferier, tjenesterejser eller lignende. To-års perioden er i overensstemmelse med den i den foran omhandlede udvalgsbetænkning fastsatte tidsfrist.

For at sikre sig mod omgælse af bestemmelserne har man anset det for nødvendigt at foreslå, at den nævnte skattepligt også skal omfatte personer, der indenfor det sidste år før indrejsen i Grønland har været fuldt skattepligtige her i landet, således at skattepligt ikke kan undgås ved bopælsopgivelse her i landet en kortere tid forinden indrejsen i Grønland.

Den skattefrihed, som personer, der ikke har bopæl her i landet, opnår efter to års ophold i Grønland skal ifølge forslaget have tilbagevirkende kraft fra udløbet af det kvartal, i hvilket udrejse finder sted. Det er endvidere tanken, at personer, der ved grønlandsopholdets påbegyndelse kan godtgøre, at de har til hensigt at opholde sig i Grønland i to år og derover, skal kunne opnå udsættelse med skattebetalingen.

Man har fundet det praktisk, at finansministeren bemyndiges til at give de nærmere regler herom samt til i øvrigt at fastsætte de nærmere regler om gennemførelsen af den foreslåede beskatning.

Forslagets § 2, stk. 2, indeholder de regler, der skal gælde for personer, der på grund af udrejse før den 1. januar 1966 ikke er fuldt skattepligtige her i landet, og som opholder sig i Grønland ved begyndelsen af skatteåret 1966-67. For disse personer indtræder skattepligten ved begyndelsen af skatteåret 1966-67, og de skal ansættes i overensstemmelse med reglerne for tilflyttere i ligningslovens § 2, stk. 3-6. Skattepligt for disse personer skal dog ikke indtræde, såfremt de i to år før den 1. april 1966 ikke har været skattepligtige her under ophold i Grønland, jfr. bestemmelsen i forslagets § 2 C, stk. 3, eller de er udrejst til udlandet før den 1. april 1965, og således ikke har været fuldt skattepligtige her i landet inden-

for det sidste år før begyndelsen af skatteåret 1966-67, jfr. bestemmelsen i forslagets § 2 C, stk. 1.:

I drøftelserne i forbindelse med forslaget til ændringer i ligningsloven sidste år indgik bl. a. spørgsmålet om at indføre et særligt fradrag i skattepligtig indkomst indtjent i Grønland. En bestemmelse herom er medtaget i forslaget til ny § 9 A.

Forslaget går ud på, at der i lønindtægt indtjent i Grønland ydes et fradrag, der foreslås fastsat til 4.200 kr. årligt for forsørgere og 2.400 kr. for andre skattepligtige.

Frdraget foreslås ydet uden dokumentation for udgifterne, og der vil ikke herudover kunne indrømmes fradrag i anledning af sådant arbejde udført i Grønland, ejheller i anledning af udgifter til befordring, beklædning eller lignende.

Det foreslåede fradrag vil tilkomme såvel personer, der er skattepligtige i henhold til forslagets § 2 C, som personer, der er skattepligtige som følge af bevaret bopæl her under opholdet i Grønland.

Såfremt forslaget gennemføres, vil det være nødvendigt at foretage ændringer i kommuneskatte-loven.

Til nr. 2.

Med virkning fra og med skatteåret 1966-67 foreslås det at forhøje maksimumsbeløbet for det faste lønmodtagerfradrag fra de nugældende 400 kr. til 800 kr. årlig.

Lønmodtagerfradraget blev indført i 1951 med virkning fra og med skatteåret 1952-53. Maksimumsbeløbet for det faste fradrag (det såkaldte lønmodtagerfradrag A) udgjorde dengang 300 kr. I det følgende år blev maksimumsbeløbet forhøjet til de nugældende 400 kr.

Reglerne om det faste lønmodtagerfradrag tjener bl. a. et vigtigt forenklingsformål. Når den skattepligtiges fradragsberettigede udgifter i forbindelse med lønarbejdet ligger under maksimumsbeløbet, medfører reglerne, at han ikke behøver at dokumentere udgifterne. Det betyder en væsentlig letelse både af de skattepligtiges og af skattemyndighedernes arbejde med selvangivelserne, at kun de skattepligtige, der vil gøre gældende, at deres fradragsberettigede udgifter har oversteget maksimumsbeløbet, behøver at komme med en sådan dokumentation.

Skal det nævnte forenklingssøjemed opnås fuldt ud, forudsætter det imidlertid, at kun et forholdsvist lille antal lønmodtagere har fradragsberettigede udgifter, der overstiger maksimumsbeløbet.

Det må antages, at stigningen i prisniveauet — og dermed i de fradragsberettigede udgifter — har medført, at et stigende antal lønmodtagere gør krav på fradrag ud over det faste fradrag (altså på